

[Søren P. Larsen.]

Oplysninger man kunde forlange af et Ministerium. Jo, det er der i høj Grad Ende paa, men det er i høj Grad berettiget af Rigsdagen at forlange, at ethvert Lovforslag, der forelægges her med Bemærkninger, som præges af Ministeriets Sagkundskab paa det paagældende Omraade, fremtræder paa en saadan Maade, at man giver fuld og udtømmende Besked om de Forhold, det omhandler.

Det var det, jeg paatalte over for den højtærede Socialminister. Jeg paatalte det over for den tidligere højtærede Socialminister i Fjor, og jeg har her i min Haand et Regeringsblad, „Ekstrabladet“ for 26. November i Aar, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensens Hoforgan om Eftermiddagen, hvor man med Henblik paa de Oplysninger, der ledsagede Valutalovforslaget, paa Side 4 skriver, at det er halv Besked, der er givet fra Ministeriets Side vedrørende Valutalovforslaget, og efter at have citeret, hvad Frihandelsklubben paaviser er urimeligt, slutter man med, at der ikke er givet udtømmende Besked:

„Med andre Ord: Bilaget er mangelfuldt. Det giver ikke den alsidige Besked, som det burde.“

Det er over for den Tendens, som jeg har mærket i Fjor, og som jeg har dokumenteret er til Stede i Aar i Socialministeriets Bilag til Lovforslaget, at jeg gør opmærksom paa, at hvis vi skal tillægge de Bilag, der ledsager Lovforslaget fra det høje Socialministerium paa deres Gang til Rigsdagen og til Offentligheden, den Værdi, som de bør kunne have, naar de fremtræder med den Sagkundskab, som Ministeriet raader over, saa kræver vi fra Rigsdagens Side, at Oplysningerne giver fuld og redelig Besked og ikke fremtræder paa en Maade, saa man skal sidde med et helt Sæt af andre Oplysninger for at korrigere de Oplysninger, der fremtræder som Sagkundskabens. Det er den Paatale over for den højtærede Socialminister, som jeg meget stærkt beder ham lægge sig paa Sinde og lægge det Departement paa Sinde, som han staar som Leder af.

Der var en Række andre Bemærkninger, som man kunde have Lyst til at gøre, men som der ikke bliver Lejlighed til at gøre ved denne første Behandling. Jeg maa sige, at jeg beklager, at Ministeriet saa stejlt har afvist Forsøg paa at lade Forslag, der vedrører den samme Lovgivning, Arbejdsløhedslovgivningen, følges ad. I den Forbindelse kom den højtærede Socialminister til at sige, at disse Forslag var uden Sammenhæng, og jeg kom til at tænke paa, at Ordene

„uden Sammenhæng“ kommer vist desværre til at dække over et andet Forhold, for der er meget, der i hele Ministeriets famlende Optræden paa dette som paa andre Omraader minder om Situationen, som vi havde i 1932, hvor man forud for Valget bekendtgjorde med høj og lydelig Røst: Vi har hele Programmet i Orden, Forslagene er færdige! Det er ikke saa faa Dage siden, den højtærede Socialminister i et Udvalg meddelte, at der var et bestemt Omraade, hvor der intet som helst var foretaget i Sommerens Løb; der var intet gjort for at skaffe nye Oplysninger frem. Og jeg har jo ogsaa paa Fornemmelsen, at alle de Gengangerforslag, som kommer fra den højtærede Regering, mere er Udtryk for Fattigdom end for en fast Plan over for de Vanskeligheder, vi staar over for.

Christmas Møller: Af den Omstændighed, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og jeg har haft den samme Anskuelse, at man skulde have saa vidt gørligt en samlet Løsning af disse Problemer, maa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ikke lade sig forlede til at tro, at Det konservative Folkeparti ikke har sin egen Ordfører. Nu kan det jo for øvrigt være ligegyldigt, hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen tror, men mere for en Ordens Skyld gør jeg disse Bemærkninger til ham. For det er jo ligetil — og jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen let vilde kunne faa nøje Besked hos det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, om det ikke har været saaledes —, at den Betragtning, at man skulde have en samlet Løsning af Spørgsmaalene, er en Betragtning, som baade han og jeg og vore Partier med os har haft.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at jeg vil særdeles gerne i det Udvalg, der bliver nedsat angaaende Sagen, drøfte med ham de særlige Forhold angaaende Handels- og Kontormedhjælperne, som det ærede Medlem jo har saa ganske særligt Kendskab til, og ogsaa særdeles gerne med det ærede Medlem drøfte, om der paa disse Omraader — hvor jeg skal erkende, at der meget vel maaske oven i Købet kan være vanskeligere Forhold end paa andre Omraader — kan blive særlige Foranstaltninger at træffe. Men det ærede Medlem skulde ikke lade sig forlede til at gøre Bemærkninger om, at disse Betragtninger kunde føre til, at hans Handels- og Kontor-medhjælperforening burde være politisk. Det er en gammeldags Betragtning hos